

פרשת בלק

וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן ויקח רומח בידו (כה, ז)

ובגמ' (סנהדרין פב, א) וירא פנחס מאי ראה, ראה שנתעלמה הלכה וכו' אמר משה אחי אבי אבא לא כך למדתני ברדתך מהר סיני הבועל ארמית קנאין פוגעים בו.

ויש לדקדק הלשון שאמר ברדתך מהר סיני, ומה נפקא מיני' לנו מתי זה היה הדבר הזה, וגם למה דוקא הלכה זו לימד אותו ברדתו מהר סיני והרי כל התורה כולה למד משה מהשי"ת.

ונראה לי בדרך אפשר, דהנה משה רבינו ע"ה ירד מהר סיני (בפעם השנית) ביום הכפורים, והקריאה של יום הכפורים הוא בפרשת עריות, והוא הוסיף להם עוד דינים מפרשת עריות, דינים כאלו שאינו מפורש בתורה, ומהם שהבועל ארמית קנאין פוגעים בו שזה הוא מעין הקריאה של היום.

ומעתה י"ל דזהו שאמר לו פינחס, לא למדתנו רבינו ברדתך מהר סיני, דוקא באותו יום שירד מהשמים והוא יום הכפורים, שאז הקריאה היתה בפרשת העריות, ומשה רבינו ע"ה הוסיף להם דינים שאינם מפורשים בענין והוא כי הבועל ארמית פוגעין בו, ונמצא שפיר מדוייק למה אמר לו הלשון ברדתך מהר סיני דוקא.

מקור: הגאון רבי משה הלברשטאם